



JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. september 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mette Kjølbj Miller-
Harris
Sagsnr.: 2013-0032-0851
Dok.: 869887

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 77 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. august 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 77 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere IFU alm. del - bilag 88 og forklare, i hvilke regler der er hjemmel til at afkræve den i henvendelsen omtalte mand forelæggelse af et statsborgerretsbevis som forudsætning for at søge familiesammenføring ved en dansk repræsentation i udlandet, samt hvorfor statsborgerretsbevis tilsyneladende ikke kræves ved en tilsvarende ansøgning i Danmark. Samtidig ønskes oplyst, om det er korrekt, at det tager 14-16 måneder at få udstedt et statsborgerretsbevis, samt hvad der i bekræftende fald er baggrunden for, at det tager så lang tid, når den pågældendes statsborgerskabsforhold ifølge IFU alm. del - bilag 88 kan afklares af eksempelvis Aarhus Kommunes Borgerservice ”ved et enkelt klik på tastaturet”. Endelig bedes ministeren oplyse, om han finder reglerne om statsborgerretsbeviser, deres administration og sagsbehandlingstiden tilfredsstillende, samt om han eventuelt vil tage skridt til at ændre på disse forhold.”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Ved indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring er der ikke krav om, at den ægtefælle, der har tilknytning til Danmark, skal dokumentere sit statsborgerskab, herunder f.eks. i form af fremlæggelse af et statsborgerretsbevis. Det gælder, uanset om ansøgning indgives i Danmark eller i udlandet, og de danske repræsentationer er således ikke instrueret i at stille et sådant dokumentationskrav.

På ansøgningstidspunktet er nationaliteten af den ægtefælle, der har tilknytning til Danmark, normalt uden relevans, og dette bliver først af betydning for sagsbehandlingen i forbindelse med screening af ansøgningen hos Udlændingestyrelsen, hvor der tages stilling til, hvilke krav der skal stilles i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse som ægtefællesammenført. I den forbindelse anvendes opslag i det centrale personregister til fastlæggelse af nationaliteten.

Der er endvidere ikke krav om, at den ægtefælle, der har tilknytning til Danmark – når denne er bosat i udlandet – skal indgive sin del af ansøgningspakken via den danske repræsentation. Selv om det er hensigtsmæssigt, at begge dele af ansøgningspakken indleveres samtidig i de tilfælde, hvor det er muligt, kan den ægtefælle, der har tilknytning til Danmark – og i det konkrete tilfælde også ansøger, der er canadisk statsborger – indsende begge dele af ansøgningspakken til Udlændingestyrelsen både før og efter indrejse i Danmark. Den canadiske æg-

tefælle kan indrejse uden visum i Danmark og opholde sig her i landet under behandlingen af ansøgning om ægtefællesammenføring. Hun vil således ikke skulle udrejse af Danmark efter 3 måneders ophold, så længe hendes ansøgning om ægtefællesammenføring er under behandling.

Udlændingestyrelsen vil henlede den pågældende repræsentations opmærksomhed på, at der i sager af den nævnte karakter ikke stilles krav om dokumentation for statsborgerskab.”

2. I forhold til det rejste spørgsmål om udstedelse af såkaldte statsborgeretsbeviser kan det oplyses, at bl.a. personer, der i udlandet er født som danske statsborgere, har mulighed for at søge om bevis for deres danske indfødsret.

Sagsbehandlingstiden i sager om bevis for (og bevarelse af) dansk indfødsret er på nuværende tidspunkt ca. 14-16 måneder regnet fra ansøgningens modtagelse i Justitsministeriet.

Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet løbende søger at nedbringe sagsbehandlingstiden i sager om dansk indfødsret.

Det bemærkes om sagsbehandlingstiden i øvrigt, at behandlingen af sager om bevis for dansk indfødsret – i de tilfælde, hvor ansøgeren er født i udlandet som dansk statsborger – forudsætter en vurdering af, om ansøgeren har bevaret sin danske indfødsret.

Det følger således af indfødsretslovens § 8, stk. 1, at den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Det følger dog endvidere af § 8, stk. 1, at justitsministeren, eller den, han bemyndiger dertil, efter ansøgning indgivet inden det fyldte 22. år kan tillade, at indfødsretten bevares. Bedømmelsen af, om der i disse tilfælde kan gives tilladelse til bevarelse af dansk indfødsret, foretages ud fra en samlet afvejning af en række faktorer som, hvorvidt ansøgeren behersker det danske sprog, har en rimelig tilknytning til Danmark gennem ferieophold mv. og har kontakt til danske slægtninge mv.

Justitsministeriet arbejder løbende på at nedbringe sagsbehandlingstiden på området, idet det dog samtidig er vigtigt at fastholde et stærkt fokus på,

at der foretages en grundig og fyldestgørende behandling af den enkelte sag.